

KORSZELLEMEK

A nagy átverés

„Édesanya, a mai világban nem lehet már úgy gondolkodni, mint évtizedekkel ezelőtt. Ha nem engedem magamhoz a világot, kirekesztett leszek. Aki nem halad együtt saját korával, nemcsak lemarad, hanem anakronisztikus is válik.” Mondja ezt mosolyogva és kedves megértéssel a jól nevelt fiatal, vagy a sajátján kívül más hangot nem tűrő kikelve magából, indulatosan. De nemcsak fiatal mondhatja, mondja, vagy kimondatlanul gondolja, hanem talán más megfogalmazásban, de a lényegét tekintve ugyanezt, minden korosztályhoz tartozó. Nemcsak a ma embere, hanem minden koré így vélekedett.

ÖSSZEMASZATOLVA

Az előző, időzöjteles mondatok mögött mennyi igazság és mennyi hamisság (hazugság) húzódik. Az Egyesült Államokban bizonyos szektához tartozó, kommunában élő emberek, XVIII. századi életformában élnek. Mindent elutasítanak, ami a jelen kor sajátossága, technikája, ismerete stb. Idegenforgalmi látványossággá és az ismeretterjesztő tévécsatornák filmtémájává váltak. Mert egyértelmű, hogy szükségünk van korunk technikai, műszaki, tudományos ismereteire, lehetőségeire, és hogy élhetünk is velük. Ugyanakkor ma más hangokat is hallunk: „Mert megengedhetem magamnak” — búgja a csábos hang a reklámban; „Légy önmagad, valósítsd meg magad, teljesítsd ki önmagad!” — szól a határozott felszólítás; „Haladnod kell, mert menthetetlenül lemaradsz!” — harsogják úton-útfélen, és közben e gondolatok mozgatói arra utalnak, hogy csak úgy tudod mindezt megfenni, ha rájuk hallgatsz.

Két valóság „összemaszátolva”: ha nem sodorhat korunk szellemi, lelki áradata, akkor olyan, mintha fakerekű lovas kordélyon közlekednél ma is. Ez áriási csúsztatás, más szóval hazugság! A Biblia első lapjain megszólal valaki, és azt kérdezi az embertől: „Csakugyan azt mondta Isten, hogy a kert egyetlen fájáról sem ehettek?”

A Nagy Hazug kérdezi ezt, összekeverve az „egyet” a „mindennel”, mert valójában mindegyikről ehettek, csak arról az egyről nem. A hazugság atyja ilyen hazug módon „eteti be” a korszellemet. De nemcsak ma, hanem minden korban, múltban, jelenben és jövőben is.

NEM IS LÉTEZEM,

mondja a létező. Ha nem lenne, hogy mondhatná? Mint amikor a hároméves gyerek fejére teszi édesanyja kalapját, melyet a vállai nem engednek tovább csúszni, és alóla kiabál ki: „Nem én vagyok, hanem az anya

vagyok”. Filozófiai látásmód, intellektuális áramlat, irodalmi, zenei, művészeti irányzat, életérzés, korszerűség és haladás vagyok. Sőt a haladás motorja, maga a lendület. Még ha ezek lennének! Pedig nem ezek, hanem szellemiség és lelkiesség, amely sodor és magával ragad. Amikor Isten a Bibliában azt mondja, „ne igazítsátok magatokat e világhoz”, akkor egyszerre akarja védeni, óvni az embert és leleplezni a mozgató rugókat, a mozgató erőket. Mégpedig rá akar mutatni, hogy mi az ok és mi az okozat. Láthatóvá akarja tenni az okot és annak következményét. Mindennek gyökere, eredete pedig az az erő, az a szellemi hatalom, mely magát nem létezőnek hazudja, ugyanakkor hatásától, valóságos létének következményeitől, az egész világ „nyög”. Nézz körül, hogy a „modern új világ, az új gondolat, az új szellemiség” ma és minden korban nem hozott-e mérhetetlen szenvedést, belső kiüresedést?! Mint ahogy a sirocco nevű szél a saharai forró levegőt szállítja, úgy ez a magát is letagadó szellemi, lelki „szél” a korszellemet.

A TOLVAJ

Halványan még emlékszik arra, hogy jó pár évtizeddel ezelőtt, gyerekkorában, vasárnap délelőttként gyerek istentiszteletre járt. Rég volt. Kamaszként a haverokkal csavargott. Felnőttként, családapként a hétvége második napján tévét nézve az egész heti hajtást pihente ki. Amióta pedig megépültek a plázák és hiperek, az asszony vasárnap vásárolni akar — persze csak a legszükségesebbet —, a gyerek pedig élvezni e műintézmények szórakozást nyújtó lehetőségeit. Egyszerrel a családjával shoppingol. És közben nem vette és veszi észre, hogy tinédzserként és felnőttként is templomokba járt és jár. Fiatalon a lázadás vallásának templomába, felnőttként a tévé előtt és a plázákban a szellemi és fizikai fogyasztás „szent helyeit” látogatja. Mindegyikben — mint egy pogány templomban — bemutatja a maga áldozatát. Ad időt, pénzt, energiát; felad szellemi igényességet, elveket, minőséget és színvonalat, embert gazdagító lelkiességet. Gazdagabb nem lesz, sőt. Kiüresedésére, a lelki száj keserű ízére nem talál megoldást. Az ürességet mindig tölteni kell, de hiába. Mindig egyre szegényebb lesz. Mintha meglopnák. Elveszik a békességét, az elégedettségét, a maradandó, örök értékek iránti igényét és az Isten utáni vágyát. A korszellemet diktáló erő folyamatosan lopja az embert.

MEGOLDÁS

Mégpedig olyan, hogy nem kell feladni a vásárlásaidat, a szórakozásod, a kikapcsolásod. Valójában semmit nem kell feladni. Csak a sorrenden változtass! Azon, hogy mi legyen a fontos és a kevésbé fontos. A Biblia azt írja: „De először keressétek az ő (Isten) országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadnak nektek” (Máté evangéliuma 6. rész 33. vers) Mindent megkaphatsz, amire szükséged van. Hidd el, hogy a Te igazi szükségleteidet Isten ismeri a legjobban! Ő hív, hogy találkozz vele. Személyesen Hozzád szól ezen a kis íráson keresztül is. Ahogy a szél felkorbácsolja a hullámokat, úgy a rejtve munkálkodó gonosz erő is a korszellemet használja fel céljai eléréséhez. Isten most azt akarja, hogy ne a korszellem hullámai és áramlatai sodorják életed hajóját, esetleg sziklák vagy zátony, azaz a pusztulás felé. A Bibliából megismerheted élethajód biztos kormányosát, Jézus Krisztust, és a biztos kikötőt, már itt a földön kezdődő örök életet, mely már most a Tiéd lehet.